

ĐÓA VÔ THƯỜNG

*Chim soi bóng nước tìm môi
Rồi tung đôi cánh lên đôi kể bên
Em về ôn lại nguồn thiên
Sống vui sống khỏe trường niên với đời
Nnhư chim vỗ cánh muôn nơi
Bay đi bay đến tuyết vờ quê hương
Hoàng hôn tắt nắng đổi hờn
Hoa rơi về cội ngọn nguồn yêu thương
Hoa rơi một đóa vô thường
Núi đồi giăng kín mù sương nhạt nhòa.*

HỒ HƯƠNG LỘC